

Dosarul nr. 2ra-2281/18

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău (jud: G. Bivol)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Simciuc, I. Țurcan, I. Cotruță)

Î N C H E I E R E

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8 în proces de insolabilitate, reprezentată de avocatul Tatiana Costru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8 împotriva lui Brîli Eduard și Afonin Alexandr, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Brîli Eduard și s-a casat parțial hotărârea din 29 februarie 2016 a Judecătoriei Centru municipiul Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 1 iulie 2011 ÎMGFL nr. 8 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Brîli Eduard, intervenient accesoriu SA „Termocom” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că pârâtul domiciliază în apartamentul nr. xx din bd. xxxxx, mun. Chișinău, iar din cauza neachitării plăților pentru serviciile locativ comunale prestate până la 1 mai 2011 s-a acumulat o datorie în cuantum de 9 087, 94 de lei.

A menționat că pârâtul refuză să achite benevol serviciile comunale, astfel încălcând Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Pe adresa nominalizată au fost expediate propuneri privind achitarea benevolă a datoriilor, însă aceste acțiuni s-au soldat fără succes.

Reclamantul a solicitat încasarea din contul lui Brîli Eduard în beneficiul ÎMGFL nr. 8 a datoriei în mărime de 9 087, 94 lei.

Prin hotărârea din 27 ianuarie 2012 a Judecătoriei Centru municipiul Chișinău, cererea de chemare în judecată a fost admisă.

Prin decizia din 16 aprilie 2013 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Brîli Eduard, s-a casat hotărârea din 27 ianuarie 2012 a Judecătoriei Centru municipiul Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare.

Prin încheierea protocolară din 6 iulie 2015 a Judecătoriei Centru municipiul Chișinău, a fost atras în proces în calitate de copârât, Alexandr Afonin.

La 6 iulie 2015, ÎMGFL nr. 8 a depus cerere de concretizare a cerințelor solicitând încasarea datoriei în mărime de 38 893,74 de lei, dintre care: deservirea blocului locativ - 2316, 60 de lei; transportarea deșeurilor - 302, 40 lei; serviciile furnizate de SA „Apă-Canal Chișinău” - 4 495, 25 de lei și serviciile furnizate de SA „Termoelectrică” - 31 799, 49 de lei.

Prin hotărârea din 29 februarie 2016 a Judecătoriei Centru municipiul Chișinău, s-a admis cererea de chemare în judecată și s-a încasat în mod solidar de la Brîli Eduard și Afonin Alexandr în beneficiul ÎMGFL nr. 8 datoria în sumă de 38 893,74 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 11,45 de lei, iar în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1 166,81 de lei.

La 16 martie 2016 Brîli Eduard a declarat apel împotriva hotărârii din 29 februarie 2016 a Judecătoriei Centru municipiul Chișinău.

Prin decizia din 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Brîli Eduard și s-a casat parțial hotărârea din 29 februarie 2016 a Judecătoriei Centru municipiul Chișinău, în partea încasării datoriei pentru serviciile comunale de la Brîli Eduard și în această parte s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins cerința ÎMGFL nr.8 împotriva lui Brîli Eduard cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile comunale și încasarea cheltuielilor de judecată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că datoria pentru serviciile comunale urmează a fi încasată de la persoana care nemijlocit a beneficiat de acestea, iar după cum rezultă din materialele dosarului, în perioada indicată de ÎMGFL nr. 8, de serviciile comunale a beneficiat numai Alexandr Afonin, motiv din care instanța de apel a considerat că pretențiile înaintate împotriva lui Eduard Brîli nu sunt întemeiate și urmează a fi respinse.

La 2 iulie 2018 ÎMGFL nr. 8 în proces de insolvență, reprezentată de avocatul Tatiana Costru, a declarat recurs împotriva deciziei din 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

A relevat că, dreptul de proprietate a intimatului Brîli Eduard a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 18 martie 2010 și prin urmare, devenind proprietar al acestui apartament, urma să execute cu bună-credință obligațiile ce îi revin pentru datoriile acumulate, iar faptul că Alexandr Afonin nu a fost evacuat la momentul înstrăinării bunului și a locuit în bunul menționat, nu îl privește pe gestionarul fondului de locuințe.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 25 aprilie 2018, dar date privind recepționarea deciziei instanței de apel de către recurent, la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 2 iulie 2018, este în termen.

Prin referința din 21 noiembrie 2018, Eduard Brîli reprezentat de avocatul Ion Matusenco, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎMGFL nr. 8 în proces de insolabilitate, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎMGFL nr. 8 în proces de insolabilitate, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul

normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către ÎMGFL nr. 8 în proces de insolvabilitate.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8 în proces de insolvabilitate, reprezentată de avocatul Tatiana Costru, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva